

EU GAMER
ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ (ΤΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ) ΣΕ
ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΙΣ ΑΞΙΕΣ ΤΗΣ ΕΕ

Τίτλος (Αρ., κ.λπ.)	-Άρθρο 9 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) ‘Ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας’ -Άρθρο 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) ‘Απαγόρευση των διακρίσεων’	
Ευρωπαϊκή Αξία Αναφοράς	Σεβασμός της Ανθρώπινης Αξιοπρέπειας	
	Ελευθερία	X
	Δημοκρατία	
	Ισότητα	X
	Κράτος Δικαίου	
	Σεβασμός των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων	X
Περιεχόμενο	-Άρθρο 9 1. Παν πρόσωπον δικαιούται εις την ελευθερίαν σκέψεως, συνειδήσεως και θρησκείας, το δικαίωμα τούτο επάγεται την ελευθερίαν αλλαγής θρησκείας ή πεποιθήσεων, ως και την ελευθερίαν εκδηλώσεως της θρησκείας ή των πεποιθήσεων μεμονωμένως, ή συλλογικώς δημοσία ή κατ' ιδίαν, δια της λατρείας, της παιδείας, και της ασκήσεως των θρησκευτικών καθηκόντων και τελετουργιών. 2. Η ελευθερία εκδηλώσεως της θρησκείας ή των πεποιθήσεων δεν επιτρέπεται να αποτελέση αντικείμενον ετέρων περιορισμών πέραν των προβλεπομένων υπό του νόμου και αποτελούντων αναγκαία μέτρα, εν δημοκρατική κοινωνία δια την δημοσίαν ασφάλειαν, την προάσπισιν της δημοσίας τάξεως, υγείας και ηθικής, ή την προάσπισιν των δικαιωμάτων και ελευθεριών των άλλων. -Άρθρο 14 Η χρήσις των αναγνωριζομένων εν τη παρούση Συμβάσει δικαιωμάτων και ελευθεριών δέον να εξασφαλισθή ασχέτως διακρίσεως φύλου, φυλής, χρώματος, γλώσσης, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, εθνικής ή κοινωνικής προελεύσεως, συμμετοχής εις εθνικήν μειονότητα, περιουσίας, γεννήσεως ή άλλης καταστάσεως.	
	ΕΔΔΑ:Αριθμός προσφυγής 16760/22 Οι προσφεύγοντες είναι ΜΚΟ και πολίτες μουσουλμανικού και εβραϊκού θρησκευάτος. Η υπόθεση αφορούσε την απαγόρευση σφαγής ζώων χωρίς προηγούμενη αναισθησία και την	

Παράδειγμα

απαγόρευση της σφαγής ζώων για θρησκευτική λατρεία. Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι υπήρξε παρέμβαση στη θρησκευτική ελευθερία των προσφευγόντων και ότι αυτό προβλεπόταν από τη νομοθεσία. Το άρθρο 9 της Σύμβασης δεν περιείχε ρητή αναφορά στην προστασία της καλής μεταχείρισης των ζώων στον εξαντλητικό κατάλογο των θεμιτών σκοπών που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν παρέμβαση στην ελευθερία εκδήλωσης της θρησκείας. Ωστόσο, το Δικαστήριο έκρινε ότι η προστασία της δημόσιας ηθικής, στην οποία αναφέρεται το άρθρο 9, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποσκοπεί αποκλειστικά στην προστασία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας στον τομέα των διαπροσωπικών σχέσεων. Η Σύμβαση δεν είναι αδιάφορη για το περιβάλλον διαβίωσης των ατόμων που καλύπτονται από την προστασία της και ιδιαίτερα για τα ζώα, των οποίων η προστασία είχε ήδη εξεταστεί από το Δικαστήριο. Κατά συνέπεια, η ΕΣΔΑ δεν θα μπορούσε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι προάγει την απόλυτη προάσπιση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που κατοχυρώνει χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ταλαιπωρία των ζώων. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η προστασία της καλής μεταχείρισης των ζώων θα μπορούσε να συνδεθεί με την έννοια της δημόσιας ηθικής, η οποία αποτελούσε νόμιμο σκοπό κατά την έννοια του άρθρου 9 της Σύμβασης. Οι νομοθέτες επιδίωξαν να σταθμίσουν τα αντικρουόμενα δικαιώματα και συμφέροντα στο πλαίσιο μιας δεόντως αναλυτικής νομοθετικής διαδικασίας. Από τις προπαρασκευαστικές εργασίες των διαταγμάτων προέκυπτε επίσης ότι οι αποφάσεις των νομοθετών ήταν ρητώς αιτιολογημένες υπό το πρίσμα των επιταγών της θρησκευτικής ελευθερίας, δεδομένου ότι είχαν εξετάσει τις επιπτώσεις του μέτρου στην ελευθερία αυτή και, ειδικότερα, είχαν προβεί σε εκτενή ανάλυση αναλογικότητας. Το Δικαστήριο παρατήρησε περαιτέρω ότι ο νομοθέτης είχε αναζητήσει μια αναλογική εναλλακτική λύση στην υποχρέωση προηγούμενης αναισθητοποίησης, καθώς τα διατάγματα προέβλεπαν ότι, εάν τα ζώα σφαγούν σύμφωνα με ειδικές μεθόδους που απαιτούνται από θρησκευτικούς τύπους, η διαδικασία αναισθητοποίησης που χρησιμοποιήθηκε θα ήταν αναστρέψιμη, χωρίς να προκαλέσει το θάνατο του ζώου. Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα

	ότι λήφθηκαν μέτρα τα οποία ήταν καταρχήν δικαιολογημένα και μπορούσαν να θεωρηθούν ανάλογα προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, δηλαδή την προστασία της καλής διαβίωσης των ζώων ως πτυχής της «δημόσιας ηθικής». Το ΕΔΔΑ δεν διαπίστωσε παραβίαση του άρθρου 9 και του άρθρου 14 της Σύμβασης.
--	--